

Разград е освободен от войските на III-ти армейски корпус под предводителството на княз Александър Дондуков-Корсаков на 16 /28 януари 1878 г. На 22 януари / 5 февруари военният комендант на града Владимир Василиевич свиква гражданите за избиране на първия общински съвет. Избрани са 8 съветници и по предложение на окръжния началник за първи кмет на градската община е избран Георги А. Попов. /който управлява около една година/

Първият градски общински съвет изпълнява службата по правилното разпределение и събирането на данъците, по хигиенизирането на града и здравеопазването, организацията на учебното дело и др. Постепенно към края на века са създадени административно, финансово, техническо и санитарно отделение. Грижа на общината е стопанисването на общинските имоти, бани, аптеки. Общината насърчава и подпомага развитието на промишлеността и търговията, организира водоснабдяването и електрификацията на града. В административно отношение до 1901 г. общината е подчинена на Разградското окръжие. От тази година до 1934 г. е в границите на Русенски окръг, а след това до 1941 г. преминава към Шуменска област, от 1941 г. до 1959 г. – към Русенска област. През целия период от Освобождението до 1959 г. Разград е и околийски център.

Макет на първото разградско кметство от 1893г., изработен от инж. Тодор Тодоров от Разград

За сграда на общината в началото е използван бившият конак, който се намирал на мястото на сегашната Съдебна палата. През 1890 г. по проект на инж. Иван Буфа започва строителството на нова сграда, специално предназначена за община. Тя е окончателно завършена през 1893 г. Съборена е при строежа на новия драматичен театър, започнал 1980 г. Настоящата административна сграда е построена през 1984 г. по проект на арх. Стойко Дончев.

След политическите събития през септември 1944 г. в структурата и организацията на Разградското общинско управление не настъпват съществени промени. Запазват се съществуващите дотогава служби и управлението действа под контрола на Министерството на вътрешните работи и народното здраве.

След приемането на Закона за национализация на частните индустриални и минни предприятия през декември 1947 г. всички такива на територията на общината се обособяват в едно общинско стопанско предприятие с търговско-индустриален характер. С приемането на Закона за народните съвети от 1951 г. Градският общински съвет променя наименованието си в Градски народен съвет на депутатите на трудещите се - до 1955 г., след което приема ново название - Градски народен съвет. Основните служби към Съвета са : Финанси, Комунално стопанство и благоустройство, Търговия и продоволствие, Местна индустрия и занаяти, Селско стопанство, Животновъдство и санитарно-ветеринарна дейност, Труд и социални грижи, Народна просвета, Народно здраве и Обща служба. Като местен орган на държавната власт Градският народен съвет провежда държавната политика на територията на общината: организира и провежда избори за общински съвети и за народни представители; следи за изпълнение поръченията на избирателите и разглежда жалбите на трудещите се; ръководи и координира дейността на стопанските предприятия, контролира здравно-социалната, комунално-битова и културно-просветна дейност.

Една от основните функции на общинските управи е благоустрояването на града и изграждането на нови обекти, свързани с водоснабдяване, строеж на улици, планиране и регулация. Градският общински народен съвет подпомага училищата, читалищата, симфоничния оркестър, театъра и др.

От създаването на първия общински съвет до днес са упражнявали властта в града 46 кметове. Най-дълго е бил градоначалник Венелин Узунов /1991 – 2005 г./